

prima instanță: Curtea de Apel Chișinău
Judecător: A.Minciuna

DECIZIE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas
Ion Druță, Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Victoria Miron,
în cadrul dosarului de insolabilitate la cererea introductivă a Întreprinderii cu
Capital Străin „Karmol” Societatea cu Răspundere Limitată, privind intentarea
procedurii de insolabilitate față de sine,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, prin care a fost
admisă cererea lichidatorului Întreprinderii cu Capital Străin „Karmol” Societate cu
Răspundere Limitată, Bulgaru Igor cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară a
membrilor organelor de conducere a societății debitoare,

c o n s t a t ă :

La 29 septembrie 2014, administratorul ÎCS „Karmol” SRL, Dlinna Alina a
depus în instanța de insolabilitate a Curții de Apel Chișinău, cerere introductivă cu
privire la intentarea procesului de insolabilitate față de sine, din motivul incapacității
de plată a creanțelor creditorilor.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2014, cererea
introductivă a fost admisă spre examinare, administrator provizoriu fiind numit
Bulgaru Igor.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2014, a fost intentat
procesul de insolabilitate în privința ÎCS „Karmol” SRL cu inițierea procedurii
simplificate a falimentului. În calitate de lichidator a fost desemnat administratorul
autorizat Anton Oxana.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2015 s-a admis cererea
de demisie înaintată de lichidatorul Anton Oxana și s-a desemnat în calitate de
lichidator a ÎCS „Karmol” SRL, administratorul autorizat, Bulgaru Igor. (f.d. 25)

Potrivit tabelului definitiv al creanțelor din 12 martie 2015, au fost validate creanțele ÎCS „Karmol” SRL care au fost acceptate de lichidator și validate de instanța de judecată în mărime de 10 260 680.80 lei. (f.d. 28)

La 24 decembrie 2015, lichidatorul ÎCS „Karmol” SRL, administratorul autorizat, Bulgaru Igor, a depus o cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a administratorului/unicul fondator a ÎCS „Karmol” SRL, Dlinna Alina și contabilul-șef, Miron Victoria, în temeiul art. art. 247, 248 din Legea insolvenței. (f. d. 4)

În motivarea cererii, lichidatorul a indicat că în raportul prezentat pentru ședința de raportare, s-a constatat că societatea debitoare nu dispune de careva bunuri imobile sau mobile, aflându-se în imposibilitate de a-și onora obligațiile față de creditori, fapt ce a dus la incapacitatea de plată și insuficiența masei debitoare pentru acoperirea cheltuielilor procesului de insolvență și executarea creanțelor creditorilor.

Susține că, la ședința de validare a creanțelor, au fost validate creanțe în suma totală de 10 260 680.80 lei, dintre care creanța creditorului BC „Eximbank-Grupo Veneto Banca” SA 4 908 982.07 lei, formată în baza contractului de credit nr. 5279 din 25 mai 2013, cu termenul de rambursare de până la 23 mai 2020 și 725 745.46 lei față de SFS DAF Botanica.

Menționează lichidatorul că, în temeiul art. 27 alin. (3) și (4) al Legii insolvenței, administratorul societății aflate în insolvență, Dlinna Alina nu i-a transmis documentele ce țin de evidența contabilă a întreprinderii, precum și actele de constituire.

La fel, relevă că potrivit informațiilor furnizate de către Camera Înregistrării de Stat și Serviciului Fiscal de Stat, lichidatorul a stabilit faptul că în calitate de administrator/fondator unic cu 100% cotă-parte al debitorului figurează Dlinna Alina, cu domiciliul în XXXX, str. XXXX și în XXXX, iar în calitate de contabil-șef, Miron Victoria, domiciliată în XXXX, str. XXXX.

Consideră lichidatorul că, Dlinna Alina și Miron Victoria urmează a fi atrase la răspundere subsidiară, deoarece acesta au încălcat obligația legală de a depune cerere de intentare a procesului de insolvență în baza prevederilor art. 14, de a ține o contabilitate corectă, prin elaborarea Politicii de contabilitate, și asigurarea păstrării, și ținerii documentelor primare și de evidență, luând în considerație faptul că începând cu anul 2013, întreprinderea nu avea venituri, precum și profituri, acumulând doar datorii, iar în aprilie – mai 2014 și până în prezent nu a efectuat nicio plată în vederea rambursării creditului, respectiv, este evident că deja de atunci debitorul se afla în incapacitate de plată.

Mai indică lichidatorul, că administratorul ÎCS „Karmol” SRL, a dispus continuarea unei activități a debitorului care ducea în mod vădit debitorul la incapacitate de plată, și anume, că debitorul s-a eschivat de la plata impozitului pe venit din activitatea pe perioadele fiscale L/01/2010-L/10/2013 în sumă de 278 380 lei și pentru perioadele fiscale an. an. 2012-2013 în sumă de 149 467 lei, fapt confirmat prin actul de control a IFS mun. Chișinău nr. 660982 din 02 iunie 2014 și decizia IFS mun. Chișinău nr. 2394/2/9 din 30 decembrie 2014.

Mai mult ca atât, la 27 februarie 2015, OUP a IP Botanica a pornit cauza penală nr. 2015420327, în baza semnelor componente de infracțiune prevăzute de art. 244 Cod penal în privința factorilor de decizie a ÎCS „Karmol” SA.

Astfel, susține că entitatea insolubilă, prin activitatea sa falimentară, ghidată de administrator, a apărut cu mult timp până la data intentării procesului de insolabilitate.

Lichidatorul și-a întemeiat prezenta cerere în baza art.art. 10 alin. (1), (2), 14, 27 alin. (3) și (4), 247 alin. (1), 248 alin. (1) ale Legii insolabilității, art. 13 din Legea contabilității și art. art. 48, 49, 63, 69 și 72 ale Legii cu privire la societățile cu răspundere limitată.

Solicită administratorul autorizat, Bulgaru Igor, atragerea la răspunderea subsidiară a fondatorului unic/administratorul ÎCS „Karmol” SRL, Dlinna Alina și contabilului-șef, Miron Victoria, cu încasarea de la Dlinna Alina și Miron Victoria în beneficiul masei debitoare a ÎCS „Karmol” suma de 10 260 680,80 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, a fost admisă cererea lichidatorului ÎCS „Karmol” SRL, Bulgaru Igor privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului și s-a încasat în mod solidar de la Dlinna Alina și Miron Victoria în beneficiul ÎCS „Karmol” SRL, în scopul stingerii creanțelor față de creditorii, suma de 10 260 680 lei. (f. d. 80-82).

La 09 noiembrie 2017, Miron Victoria, a depus recurs împotriva hotărârii menționate, solicitând admiterea acestuia, repunerea în termen, casarea integrală a hotărârii contestate și restituirea cauzei la rejudecare (f. d. 91-100).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, a menționat că la 02 noiembrie 2017, cardul bancar a fost blocat din motiv că pe mijloacele financiare ale sale a fost aplicat sechestrul.

La aceeași dată, a aflat despre procedura de executare nr. 075-1476/2017 intentată de executorul judecătoresc Cornelia Balan în baza titlului executoriu nr. 2i-477-1/14, emis în baza hotărârii Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016.

Ca urmare, la 06 noiembrie 2017, a luat cunoștință cu materialele cauzei și hotărârea contestată.

Suplimentar a menționat că, nu cunoștea despre procesul de insolabilitate intentate, deoarece hotărârea vizată, fiind plasată pe portalul instanțelor de judecată, a fost anonimizată, inclusiv numele dânzei.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea recurată, considerând-o neîntemeiată și emisă cu încălcarea normelor de drept procedural, și fără constatarea circumstanțelor importante ale cauzei, precum și aplicarea eronată a normelor de drept.

Cu referire la prevederile art. art.100 alin. (1), 102 alin. (1) și (6) CPC, art. 6 alin. (1), (3) și (4) ale Legii insolabilității, recurenta precizează că procedura de citare nu a fost respectată, or, restituindu-se citația de la adresa XXXX, nr. XXXX, XXXX, cu mențiunea „nereclamat” este evident că dânsa nu locuiește pe adresa dată.

La fel, menționează că la această adresă nu locuiește de mai mult de 10 ani, domiciliul fiind în XXXX, str. XXXX, fapt confirmat prin contractele și facturile referitoare la serviciile comunale, adevăruri poștale pe numele ei și a soțului, Ion Miron.

Susține Miron Victoria că, instanța de judecată și lichidatorul nu au întreprins măsuri în vederea identificării locului de aflare a ei, precum și îndeplinirea în modul corespunzător și eficient a procedurii de citare, și anume, nu au solicitat informații de la ÎS „CRIS „Registru” cu privire la înregistrarea domiciliului, nu a fost dispusă înmânarea citației prin intermediul executorului judecătoresc sau delegație judiciară, precum și nu au contactat-o prin intermediul telefonului, or, la materialele cauzei

penale, la care a făcut referire lichidatorul, se află toate datele de contact, inclusiv numărul de telefon, iar în informația prezentată de ÎS „CRIS „Registru” nu au fost indicate datele de identitate referitor la ea, ci doar a asociaților/fondatorului și directorului.

Pe când, în informația prezentată de IFS DAF Botanica s-a indicat și datele referitoare la contabil-șef, și anume, domiciliul, în XXXX, str. XXXX, care de fapt este sediul SRL „Karmol”.

Astfel, citarea publică din 21 iunie 2016, anexată după adeverința poștală prin care citația nu a fost reclamată, a fost dispusă prematur de instanța de insolvență.

Insistă recurenta că relațiile de muncă cu ÎCS „Karmol” SRL au fost încetate la 21 iunie 2013, înainte de intrarea societății în insolvență, fapt confirmat prin ordinul cu privire la concediere nr.2 din 21 iunie 2013 și respectiv, nu poate fi responsabilă de insolvențarea societății debitoare, or, potrivit art. 248 alin. (4) al Legii insolvențării, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția că apariția stării de insolvență să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția ce ar fi putut cauza insolvențarea debitorului.

Deși, instanța de insolvență a constatat că starea de insolvență a ÎCS „Karmol” a survenit în luna mai anului 2014, iar dificultățile financiare au apărut la sfârșitul anului 2013, a dispus neîntemeiat atragerea la răspundere subsidiară și a contabilului-șef, în sensul art. 27 alin. (4) al Legii insolvențării, care la 21 iunie 2013 a fost eliberată din această funcție, ba mai mult, nu a audiat nici explicațiile acesteia pe marginea cererii.

Menționează că ignorând circumstanțele cauzei, nu a fost stabilit în ce constă culpa dânzei, ca contabil-șef care a activat în perioada aprilie-iunie 2013 și respectiv, să stabilească legătura de cauzalitate între acțiunile acesteia și survenirea incapacității de plată a debitorului, decizia fiind nemotivată în acest sens.

Pentru considerentele enunțate, conchide că hotărârea recurată este contrară circumstanțelor pricinii și normelor imperative de drept material.

Recurenta consideră că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO și jurisprudența CtEDO (cauza Zilibelberg c Moldovei, Godorozea c Moldovei, SA „Bucuria” c Moldovei) precum și dreptul de proprietate, garantat de art. 1 protocolul nr. 1 CEDO.

În conformitate cu art. 429 alin. (1) Codul de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolvență.

Conform art. 8 alin. (1) Legea insolvențării nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Articolul 248 alin. (6) din Legea insolvențării nr. 149 din 29 iunie 2012 prevede că hotărârile adoptate pe chestiuni ce vizează răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

La acest capitol, instanța de recurs reține că, în conformitate cu prevederile art. 116 alin. (1) și alin. (3) CPC persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La

cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Prin prisma normelor enunțate, instanța de recurs consideră întemeiată cererea Victoriei Miron de repunere în termen a recursului, deoarece materialele cauzei atestă cu certitudine că, la ședința de judecată din 31 martie 2016 Miron Victoria sau reprezentantul acesteia, nu a fost prezentă, iar la aceeași dată, a fost pronunțată hotărârea, aceasta fiind expediată în adresa părților pentru cunoștință la 14 aprilie 2016 (f.d. 83), însă, la materialele cauzei lipsesc careva date care să indice recepționarea acesteia contra semnătură.

Totodată, este justificată cererea Victoriei Miron de repunere în termen a recursului, deoarece ultima a cunoscut despre adoptarea hotărârii contestate la 02 noiembrie 2017, atunci când asupra cardului bancar care-i aparține, i-a fost aplicat sechestru de către executorul judecătoresc, Cornelia Balan, în temeiul titlului executoriu eliberat în baza hotărârii contestate.

Drept urmare, instanță de recurs constată că Miron Victoria luând cunoștință cu hotărârea Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016 la 06 noiembrie 2017 (f.d. 87), a depus recursul, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursul declarat împotriva hotărârii date în instanța de fond și verificând, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii atacate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa hotărârea primei instanțe și a restitui pricinii spre rejudecare în prima instanță din considerentele ce urmează.

Conform art. 445 alin (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să-l admită și să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum denotă actele cauzei, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2014, a fost intentat procesul de insolvabilitate în privința ÎCS „Karmol” SRL cu inițierea procedurii simplificate a falimentului. În calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Anton Oxana.

Ulterior, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2015 s-a admis cererea de demisie înaintată de lichidatorul Anton Oxana și s-a desemnat în calitate de lichidator a ÎCS „Karmol” SRL, administratorul autorizat, Bulgaru Igor. (f.d. 25)

Aici este de menționat că potrivit tabelului definitiv al creanțelor din 12 martie 2015, au fost validate creanțele ÎCS „Karmol” SRL care au fost acceptate de lichidator și validate de instanța de judecată în mărime de 10 260 680.80 lei. (f.d. 28)

Tot materialele cauzei denotă că la 24 decembrie 2015, lichidatorul ÎCS „Karmol” SRL, administratorul autorizat, Bulgaru Igor, a depus o cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a administratorului/unicul fondator a ÎCS „Karmol” SRL, Dlinna Alina și contabilul-șef, Miron Victoria, în temeiul art. art. 247, 248 din Legea insolvabilității. (f. d. 4)

Ca urmare, instanța de insolvabilitate, prin hotărârea din 31 martie 2016, a admis cererea lichidatorului ÎCS „Karmol” SRL, Bulgaru Igor privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului și a încasat în

mod solidar de la Dlinna Alina și Miron Victoria în beneficiul ÎCS „Karmol” SRL, în scopul stingerii creanțelor față de creditori, suma de 10 260 680 lei. (f. d. 80-82).

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Reglementări similare se regăsesc și în prevederile art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, care prevăd că procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Verificând legalitatea concluziilor din hotărârea recurată în raport cu argumentele recursului, instanța de recurs constată că hotărârea primei instanțe este una pripită și soluția dată în sensul admiterii cererii de atragere la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL „Karmol” este incertă, neavând putere de convingere.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține prevederile art. 100 alin. (1) și (3) CPC, care stipulează că cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

Conform art. 102 alin. (1) și (6) CPC, instanța înștiințează prin citație participanții la proces, martorii, experții, specialiștii și interpreții privitor la locul, data și ora ședinței de judecată sau la locul, data și ora efectuării unor acte de procedură. Citația sau înștiințarea se trimite la adresa menționată de parte sau de un alt participant la proces. Dacă persoana nu locuiește la adresa comunicată instanței, citația sau înștiințarea poate fi trimisă la locul ei de muncă sau la locul unde se află.

Iar, potrivit art. 6 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, citarea participanților la proces se efectuează de către instanța de insolvență din oficiu. În procedurile contencioase reglementate de prezenta lege vor fi citate în calitate de părți numai persoanele ale căror drepturi sau interese sînt supuse spre soluționare instanței de insolvență în condiții de contradictorialitate. În celelalte cazuri, se aplică dispozițiile din Codul de procedură civilă referitoare la procedura necontencioasă în măsura în care nu contravin unor dispoziții expres prevăzute de prezenta lege. Notificarea și înștiințarea, cu excepția cazului în care sarcina notificării și a înștiințării aparține unor alte organe care aplică procedura, precum și convocările prevăzute de prezenta lege cad în sarcina administratorului provizoriu sau administratorului insolvenței, sau a lichidatorului, după caz. Notificările și înștiințările se fac prin scrisori recomandate, iar în cazurile expres prevăzute de prezenta lege și prin publicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Înștiințarea și notificarea conform alin.(4) se consideră efectuată după expirarea a 3 zile lucrătoare de la publicare.

Respectiv, din normele sus-citate se deduce că, persoana se va considera legal citată numai în cazul în care există confirmarea transmiterii și primirii citației sau înștiințării.

După cum rezultă din materialele dosarului, pentru ședințele de judecată au fost înștiințați creditorii BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA și IFS mun. Chișinău, DAF Botanica, debitorul SRL „Karmol”, administratorul și unicul fondator, Dlinna

Alina, lichidatorul societății debitoare, Bulgaru Igor, precum și Miron Victoria, la adresa XXXX, str. XXXX, însă citațiile în adresa Victoriei Miron fiind restituite de oficiul poștal, cu mențiunea „nereclamate” (f.d. 30-35, 48-51, 69, 71), or, la adresa menționată, figurează alți proprietari potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile. (f.d. 109-111)

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, instanța a considerat posibilă examinarea cererii privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere, și anume, a administratorului/unicul fondator a ÎCS „Karmol” SRL, Dlinna Alina și contabilul-șef, Miron Victoria, în lipsa participanților la proces, menționând că, toți au fost înștiințați legal despre petrecerea ședinței de judecată. (f.d. 77-78)

Instanța de recurs constată însă că, la materialele dosarului lipsesc careva date privind citarea legală a Victoriei Miron despre data, locul și ora examinării cauzei, fiind înștiințați legal doar creditorii BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA și IFS mun. Chișinău, DAF Botanica, debitorul SRL „Karmol”, administratorul și unicul fondator, Dlinna Alina, lichidatorul societății debitoare, Bulgaru Igor, fapt ce contravine prevederilor sus enunțate.

De altfel, de rând cu cele relatate, instanța de insolvabilitate a lăsat fără apreciere informația prezentată de Serviciul Fiscal de Stat (DAF Botanica) în care s-a indicat datele referitoare la contabilul-șef, Miron Victoria, și anume, domiciliul, în XXXX, care de fapt este sediul SRL „Karmol”, precum și informația prezentată de ÎS „CRIS „Registru” în care nu au fost indicate datele de identitate referitor la ea, ci doar a asociaților/fondatorului și directorului, Dlinna Alina (f.d.11, 120-123, 125).

Instanța de recurs consideră oportun de a remarca și prevederile art. 108 alin. (1) și (2) CPC, care stipulează că, dacă locul de aflare a pârâtului nu este cunoscut și reclamantul dă asigurări că, deși a făcut tot posibilul, nu a reușit să afle domiciliul acestuia, președintele instanței dispune citarea acestuia prin publicitate. Publicarea în presă se consideră citare legală. Citația se publică într-un ziar republican sau local mai răspândit în cazul în care instanța consideră că o astfel de măsură este necesară.

Materialele cauzei într-adevăr atestă, că Miron Victoria a fost citată prin intermediul presei, și anume, a ziarului național Moldova Suverană în ediția din 15 martie 2016 (f.d. 72), precum și în Monitorul Oficial nr. 59-67 (5492-5500) din 18 martie 2017 (f.d. 74a), însă instanța de insolvabilitate și/sau lichidatorul nu au întreprins suficiente măsuri în vederea stabilirii locului de aflare sau a domiciliului Victoriei Miron, pentru citarea ei legală și urmau să țină cont că, Miron Victoria, figurează în baza de date a furnizorilor de prestări-servicii, cu domiciliul în XXXX, str. XXXX, fapt confirmat prin înscrisurile anexate la cererea de recurs. (f.d. 126-139)

De asemenea, din norma procedurală menționată se desprinde că, citarea publică poate fi dispusă de instanța de judecată, doar în cazul în care locul de aflare a pârâtului nu era cunoscut și reclamantul asigura că a făcut posibilul, însă nu a reușit să afle domiciliul acestuia, or, lichidatorul de rând cu instanța de insolvabilitate adresându-se cu cerere ÎS „CRIS „Registru”, Departamentului evidenței și documentare a populației pentru cetățenii Republicii Moldova, puteau obține date referitor la domiciliul recurente și/sau locului de aflare a acesteia.

În această ordine de idei este cert că cauza de insolvabilitate a fost examinată în absența Victoriei Miron, ce este vizată în cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere, căreia nu i s-a comunicat în modul

corespunzător locul, data și ora ședinței de judecată, deși drepturile și interesele acestora au fost supuse soluționării prin hotărârea pronunțată.

Prin urmare, se constată că judecarea pricinii fără citarea tuturor participanților la proces, încalcă în mod direct dreptul la un proces echitabil, cât și principiul egalității armelor statuat de art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, or, unul din principiile procesului echitabil este contradictorialitatea între părțile care sunt parte a procesului.

Reieșind din faptul că instanța de recurs este lipsită de posibilitatea de a verifica temeinicia afirmațiilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, a casa hotărârea instanței de insolvabilitate și a remite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

Prin prisma prevederilor art. 5 alin. (9) Legea insolvabilității, se va reține că în cazul casării unei hotărâri a instanței de insolvabilitate, cu remiterea cauzei la rejudecare, rejudecarea se va face de alt complet al instanței de insolvabilitate (alt judecător).

La rejudecare cauzei, instanța urmează să țină cont de cele menționate și, rejudecând litigiul supus examinării, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite cererea Victoriei Miron privind repunerea în termen de declarare a recursului.

Se repune în termen, recursul declarat de către Miron Victoria.

Se admite recursul declarat de către Victoria Miron.

Se casează hotărârea Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, adoptată în cadrul dosarului de insolvabilitate la cererea introductivă a Întreprinderii cu Capital Străin „Karmol” Societatea cu Răspundere Limitată, privind intentarea procedurii de insolvabilitate față de sine, cu remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de insolvabilitate, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva